

تخصیصی کردن بدین معنا است که به یکی از استعدادها رشد بیشتری بدهیم

شماره پرسش: ۷۱۰۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۱۱/۴ ۰۶:۰۰:۰۰

متن پرسش

باسلام ۱. در کتاب ادب خیال جمله ای را از ابن سینا برای جامعیت داشتن آوردید که در مورد این جمله دو سؤال پیش می آید: ۱: پس قضیه تخصیصی کردن در حوزه ها چه میشود؟ ۲: همه که استعداد هر علمی را ندارند پس عملا این صحبت ابن سینا اجرایی نمی شود؟ مثلاً آیت الله بهالدینی که استعداد فلسفه را نداشتند؟ ۲. در کتاب انسان از تنگنای بدن آوردید که امیرالمومنین (ع) فرمودند ما امامان ساخته و پرداخته پروردگاران هستیم و خلق در مرتبه بعد ساخته و پرداخته ما هستند، سؤال اینجاست مگر خلق را خدا خلق نکرده پس این دو چگونه جمع می شوند بالاخره خدا خالق است یا ائمه؟ ۳. در کتاب انسان از تنگنای بدن آوردید هر انسانی بالقوه انسان کامل است ولی بالفعل پیامبران و اولیای توان به این نام خواند، پس هر انسانی اگر بالفعل شد بامعصوم یکی می شود این چگونه جمع می شود؟ ۴. بنده دلیلی برای اینکه امام بالاتر از عرفای دیگرند پیدا کردم و آن اینکه ایشان سیر من الحق الی الحق هم داشتند ولی عرفای دیگر بعضاً به این درجه نرسیدند آیا این درست است؟ ۵. کتابی که بعد از معرفت النفس و الحشر قصد چاپش را دارید چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- هر انسانی در استعدادهای اولیه خود کمالاتی که لازمه‌ی یک انسان است را دارا است. تخصیصی کردن بدین معنا است که به یکی از استعدادها رشد بیشتری بدهیم. انسان‌ها رویهم‌رفته استعدادهایی که قدرت تفکر به آن‌ها بدهد دارند ولی بعضی‌ها در بعضی استعدادها قوت بیشتری دارند ۲- ائمه «علیهم‌السلام» واسطه‌اند ۳- هر انسانی می‌تواند در ذیل امامان معصوم به مقام عصمت برسد. مگر علامه طباطبایی و حضرت امام را در جلو چشم خود ندارید، شاهد این قضیه روایاتی که ائمه می‌فرمایند شیعیان ما با ما محشور می‌شوند که این نشان می‌دهد یک نوع سنخیتی با امام پیدا می‌کنند ۴- مسلم حضرت امام چنین سیری را داشته‌اند ۵- إن شاء الله شرح سوره‌ی کهف. موفق باشید